

Héhalom: új híd a nádorispánnak

2010 február 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejtőzködő Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmen kívül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

Sorozatunk két régebbi darabjában a középkori eredetű versegi és jobbágyi templommal ismerkedtünk meg. E délnógrádi településeket összekötő régi országúton haladva, Héhalom község határában egyszer csak feltűnően szép formájú kőhídon akad meg a szemünk. A tavaszi olvadáskor vagy nagyobb esőzés idején bűven megáradó Bérpatak fölött átívelő műszaki remek – írott források tanúsága szerint – a magyarországi reformkorszak beköszöntését szolgálta az ország közlekedését.

A híd keletkezésének története nemcsak Nógrád vármegye 1826. április 15-én tartott közgyűléséig vezethető vissza, amikor is Fehér László esküdött a palotási és héhalmi öreg hidak igen megromlott állapotáról panaszkodván új kőhíd építését indítványozta. Határozott is róla a tekintetes megyegyűlés, a végrehajtás megkezdéséről és befejeztéről azonban nem maradt feljegyzés. Mégis elég pontosan meghatározható az építkezés ideje, mert a híd déli mellvédfalán lévő faragott fedkövek egyikébe bevészték az 1833. évszámot, s ugyanezen évben Kubinyi Ferenc fűszolgabíró jelentést tett a „palotási és héhalmi hidaknak még 1829-ben a Nádorispánnak keresztül utazása idejére tett felépítése iránt”, amit a közgyűlés tudomásul vett. A héhalmi híd tehát a két időpont között készült el.

Magyarország nádorának magas tisztét 1796-tól fél évszázadon át, egészen 1847-ben bekövetkezett haláláig Habsburg József főherceg töltötte be. II. Lipót császár fia helytartóként a bécsi udvar konzervatív szellemében, ám békés kompromisszumokkal kormányozta a rábizott országot. Pest városfejlesztésének, a tudományos akadémia, a nemzeti múzeum, majd a Lánchíd megépítésének ügye mellett törődött a vidéki közlekedés mostoha helyzetének javításával is. Országjáró útjai során töltött utak, szilárd kőhidak készítését szorgalmazta a vármegyei hatóságoknál, a nógrádi nemzetes urakat is ez serkentette hídépítésre, egyszersmind József nádor látogatásának tisztelegve.

A formás háromnyílású héhalmi híd teljes hossza 38 méter (21 régi öl), szélessége 6 és fél méter. Az ívek nyílásfesztségűje 7,2–9,5–7,2 méter, ezek pontosan 4, illetve 5 ölt tesznek ki. A gondosan faragott lapos fedkövek mérete 31-szer 63 centiméter (azaz: egyszer két bécsi láb). A nyílások ívbéllete és a két pár sarkantyús oldalpillér szintén szépen faragott kövekből van kialakítva. Amikor 1838-ban Repeczky Ferenc fűszolgabíró – a palotásiak kérelmére – visszatért a szóban forgó híd építési költségeinek ügyére, 22 forint 45 krajcár utólagos kifizetését javasolta a közgyűlésnek fenyegető kölcsönzésére. A hídépítés áráról tanúskodó vagy arra utaló minden más

irat, szerződés, számla lappang.

A héhalmi híd az 1970-es évek közepéig szolgálta a közúti közlekedést, akkor készült új átkel? – szerencsére nem a helyére, hanem mellé.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló
